

1579

N:3099.

H. Stettler fecit

= LN 715

ex. 2

Anders En Rytters bog

Erøst Preedi-

cken/ aff Johannis Alben-
barings 14. Capitel/ Som bleff
Predicke paa Antuorskow / den 24.
Maij / paa huileken Dag høylofflig
oc Christelig Ihukommelse / Salige
Konning Friderichs den Andens etc.
Liig bleff der fra til Roskilde henført /

At bestødis til en hederlig Jors.

Desfaerd oc Begraffuelse/ Som

skede den 5. Junij Ans

no 1588.

Aff 1593

Albret Hanssøn.

Kiøbenhaffin.

CVM GRATIA ET

Priuilegio.

Stormectige oc Høyborne
Førstinde oc Frue / Fru Sophie /
Danmarkis / Norgis / Wendis oc
Gottes Dronning / Indsyd i Middel-
burg / Hertuginde i Sleswig / Holsten /
Stormarn oc Ditmersken / Gress-
inde i Oldenborg oc Delmens
horst / Min allernaadigste
Dronning oc
Frue.

Dyborne Først-
inde / Allernaadigste
Dronning oc Frue /
eders Førstelig Naade ynsker ieg
vunderdanigst all Erøfsis Hellig-
Aand / i denne eders Naadis
Hiertens Bedrøfssuelse / til at om-
drage oc bære det Hellige Kaars-
sis Byrde vdi Taalmodighed / oc
at betencke Christelige met de hel-
lige Forsædre / det hellige Kaars-
sis

Aij

sis

Fortalen.

sis dyrebarhed / oc met Troens
Dyen det at ansee / vdi it stadigt
Haab til den Barmhertige leſſ-
uendis Gud.

Synderlige Allernaadigſte
Dronning / vilde ieg vnderda-
nigſt haffue eders Maiesiat paa-
mint/om den Kongelige Prophes-
tis Dauids gudelige Tanter /
om det Hellige Raarſſ/ Huorles-
dis hand / icke eſter Kiøds oc
Blods forſtaad oc vnderuiſning
anſeer det / men ſom en opliufſt
Guds Mand: De lærer eders
Naade / oc alle Bedrøffuede / at
forlade ſig paa den Leſſuende
Gud: Der hand ſiger / HÆRE
68. du bewiſte dit Folk en haard ting/
Du haffuer giffuit oss en Drick
Wijn / at wi tumlede: Men du
gaffſſe

Pſalm.

68.

Fortalen.

gaffst dem it Tegen (eller Banne-
re) som dig frykte/ huilcket de op-
kaste/ Oc giorde sig frimodige.
Huor Dauid hand vil vnderuis-
se alle Guds Børn/ At om vor
HÆRRE end skønt skenker i for
dem/ aff Raarsens fiercke drick/
at de blissue suage/ Eige som de
vilde slet falde/ oc som deris hielp
slet vaare vde: Saa er hand dog
saa Naadig/ at hand opretter en
Bannere ved sin Naadis Bevis-
ning/ ved huilcken hand igen wil
trøste dem/ at de skulle blissue fri-
modige/ der som de ickun vdi Tro-
en til hammem/ ville bie oc fortøff-
ue denne Banneris Opreyselse.

Thi de som bie effter HÆRREN/
de skulle jo icke beskennis/ Oc de
som haabe paa HÆRREN/

Psalms.

25.

A iii

de

Gortalen.

Psalma.

125.

de skulle icke falde / Men de skulle
blissue Euindelige som Zions
Bierg.

Saa affimaler David oec en
anden steds / alles vor HÆRre
oc Frelsere J E S V M C hri.

Ps. 75.

stum / som eu gestebuds Herre /
Huilcken der haffuer it Begere
fult aff sterck Vijn i sin Haand /
oc stencker sine Børn / icke det alt-
sammen wd at dricke / Men hand.
stencker dem der aff (siger Da-
uid) det er / huer sin Maade oe
Deel / at jo nærmere en aff Ge-
sterne / sidder demme Gestebuds
HÆRre / det er / jo widere it Men-
niske er kommet i Kundskaff / Gunst
oc Wenkaff met hannem / jo snar-
rere falder det hannem til / at
dricke aff dette KaarsSENS begere.

Ehi

Fortalen.

Thi Dommen begynder paa 1. Pet.
HErrens Huss: Men disslinger 4.
de Wgudelige sidde CHristo
aff Weyen / diss mere skulle de
dricke aff Baermen/ ia slet woddi-
cke den (siger Propheten) i grun-
den. Thi iderfor/ siger HENren/ Hier.
vill ieg straffe Hedningene/ at ieg 46.
vil giøre en ende met dem: Men
met dig Jacob vil ieg icke giøre en-
de / Men ieg vil straffe dig met
maade. Saa vil David de forrig-
gissme Christine oc Guds Børn
til Trost / her giøre forslet / imel-
lem det Kaarssis Begere / som
Guds Børn dricke aff / Om Esaiæ.
huilket Esaias taler / De imel-
lem Begeret met Bredens Vijn/ Hier. 51.
tammers oc beskemelsens Kalck/ Ezecl. 21.
som Propheterne kalde den/ huis. Habac.

Allij

cten

3.

dpdph
8

Fortalen.

cken der falder de Wgudelige til
at wddricke.

De saadant Forstel tienet
her til / at wi disstrøsteligere / oc
willigere tage imod det Bege-
re / der icke kommer andensteds
fra / end fra H E R R E N S
Haand / i huilcket icke er skenkt
Gorderffuelse/men Naadig straff:
De sandelige / saa negit diss kæ-
rere skal dette Raarhhs Begere
være oss / oc diss ubesværligere /
Efsterdi at den H E R R E H r i s t i u s
haffuer selff druckit der aff / oc
slifster det fremdelis wd til sine
Gestier / huer sin deel / endog icke
alle lige. Men som det hannem
velbefalder/ oc oss gaffnligt kand
vere / oc wi det bare oc fordrage
kunde. Efsterdi da allernaadig-

sie

si D
Refu
ger /
med
E. N.
Lund
hoden
talden
naadi
denne
da so
haar
anam
ge N
men/
H E
hum f
lob/
edga
hej v

Tortalen.

ste Dronning/ at den HERRE
JEsus haffuer oc stencket i sit Be-
gere for E. N. oc besøgt E. N.
met dette høye Kaarss/ huilcket
E. N. saa vel som disse Riger oc
Lande wederfarit er / oc høylige
bedrøffuer: At hand haffuer hen-
kaldet E. N. oc alles vor allers-
naadigste Herre oc Ronning fra
denne Verden: eders Naade vilde
da som en ret Christen saadant
Kaarss taalmodelige aff Gud
anamine / oc met den Gudsrytis-
ge Naemi legget der hen altsam. Ruth. I.
men/ at saadant kommer eder fra
HERren/ som hun sagde / der
hun haffde myst sin kiere Eli-
lech / at HERrens Haand vagr
vdgangen offuer hende: Oc der
hoss vilde eders Majestat oc be-

Av tencke

Sortasen.

rencke alvorlige / at effterdi det
er Guds bestilling/ oc hans beha-
gelige Vilie / at E. N. met dets-
te høye oc suaare Kaarss besøgis
skulde / Da vil hand oc visselige
giffue E. N. krafft ot Naade til/
at bære det Taalmodelig/i it sia-
digt Haab/ til sin Faderlige hielp
oc godhed. Thi HENREN er visse-
lige nær hoss dennem som ere be-
drøffuede. De om hand end skont
legger oss en Byrde paa/ sga hiele

per hand oss dog igen. Endog
naar Kaarsfit kommer / da lader
det sig see/lige som der skulde blisse
ue Bedrøffelse / siedse oc altid:
Dog skal Gud der effter / giffue
dem Retserdigheds Fredsomme-
lige Fruct / som ere øffuede der
vdi/siger Apostelen. De effterdi/
allero.

Psalm.
145.

Psalm.
68.

Hebr.
12.

aller
dan
Sild
Sal/
tens
Da
viga
da/
jeħad
Beħa
Naad
digie
ning
graff
de a
maan
Uerm
u. S.
ligh
øff

Tortaten.

allernaadigste Dronning / saas
dan salig Erøst vdaff Israels
Kilder oc Guds salige Ord sogis
stal / til huilcket E. N. altid Hier-
tens Lyst oc Vilie haffuer hafft:
Da vilde ieg vnderdanigst / lade
vdgaa denne lille Erøst Predis-
cken / huilcken ieg aff eders Ma-
jestatis / sampt Rigen Raads
Befalning predickede / der eders
Naadis oc alles vor allernaas-
digste / nu salige Herris oc Kon-
nings Liig / bleff opført til sin Be-
graffuelsis beslickede fied / Baar-
de at ieg her met vilde i nogen
maade / beuise min vnderdanigste
Eieniste / mod min salige Herre
oc Konning / høyloftlig oc christie-
lig ihukommelse: Disligesie at ieg
aff mit ganske Hierte ynster eders

Ma-

Fortalese;

Majestat en sand Hiertens trøst
aff Gud Fader/ ved JESU
Christum/ oc den HelligAland/
saa vel som eders Naadis høj-
borne Herre Søn/ min Naadi-
ge Herre oc Prinz/ oc det gantske
Herstaff oc Kongelige Huss: Alt
eders Majestat end ocsaa vdaff
denne trøstelige Predicen/ huil-
cken Iohannes tilscrifuer den Hel-
lig Aaland selff/ som er den rette
trøstens Aaland/ motte ved hans
Hielp/fatte nogen trøst vdi Hiers-
tet / imod Sorgens hiertelige be-
sucering. Her foruden/ at ieg end
ocsaa kunde her met tiene disse
Xigers Raad/ det ganste Adels-
staff / De menige indfødde Ind-
byggere som alle met eders N.
haffue Alarsage til Bedrøffuelser

Fortalen.

de haffue aff den gode Gud trøst
behoff oc husualelse. Den All-
mectigste Gud / all Barmhiers-
tigheds og Naadis Fader/ forlæ-
ne eders Majestat/ sin trøstende
Hellig Aaland for Christi Jesu
vor Herris skyld / til at omdra-
ge Kaarsit vdi en Christien Taal-
modighed / Oc it stadigt Haab:
Thi det er saa saare kaastelig en
ting siger Hieremias / at vere Thren,
Taalmodig/Oc haabe paa Her-
rens Hielp. Gud beuare eders
Majestat / fra all wlycke / lenge
oc vel / i languarig Sundhed og
Karshed / og giffue sin Naade
der til / at vor Naadige HER-
re Prinz og vdualde Komming /
Eders Naadis Elstelige Herre
Søn / motte lenge lessue i Guds
Fryct

Fortalen.

Fryet oe tage til i alle Christelige
Kongelige Dyder / De vdi sin
tid / baade at indtræde i sin sali-
ge Konning Herre Faders Re-
gimente / De hans Godspor Gud-
srytelige at effterfølge / sit hel-
lige Næfn til ære oc forfremmel-
se / De disse Riger oc Land til
beste / Fred oc forfremmelse: Saa
ot / at de andre eders Naadis
Elstelige Børn / vaare Naadige
Herrer oc Frøhlyer / motte i li-
ge maade i Guds Fryet opfødis/
met it langt Leffnit aff Gud vel-
signis / De Guds ære ved den-
nem freunis oc formeris. Gud
beuare disse Rigers Raad / oc
det gantske Regiments/ trøstie oc
husuale eders Majestat / oc den-
nem raade oc regere / ved sin Hel-
lig

Fortalen.

8.
lig Aaland / at alting vdi Regis
mentet motte Christelige hand-
lis / De Retferdelige oc Lycksalv
ge vdrettis / vdi god Fred oc
Rolighed / sit Naffn til
ære / oc disse Riger oc
Land / til langua-
rig Rolighed oc
Fred /

A M E N.

Eders Førstelige Raadis
wunderdånnigste Elemeré
Albert Hanssén.

E Jeg hørde en
Røst aff himme-
len sige til mig /
Scriff/ Salige ere de døde/
som ds her effter i H E R-
R E N. Ja Alanden siger /
at de huile aff deris Arben-
de / Thi deris Gierninger
følge dennem effter.

I blant alle andre Guds
Retserdige Bredis Tegen /
ved huilke hand lader det Men-
nistelige Kon besøgis oc paamini-
dis for Syndens skyld / er icke
dette det ringeste / men it met de
sørste / at hand henryker den-
B nem

nem/ som ere hans Christine Kirkes Pillere / vdi det Verdslige
Regimente / hoss huilcke hand
haffuer selff sticket sin Christine
Kirke Herbere / vdi hues stod hun
legger sit Hoffuit / de som hende
skulde opfostre / holde Guds hel-
lige Ord ved mact / faarestaa
Riger oc Regimenter / De sticke
vdi Guds sted / Ræt oc Retfers
dighed: Effter hues dødelige Aff-
gang / meenlige pleyer at folge
vnderlig forandring. Saa haff-
uer oc den Euige Gud / nu hiem-
søgt disse Riger oc Land / oc hen-
ryct fra oss / alles vor allernaa-
digste Konning oc Herre / Kon-
ning Friderich den Anden etc.
Huilcken Hiemsøgelse wi alle
moe bekende/ at vere en ret Guds
Vredis Beuising / oc Aarsage

til

til en ret Hiertens Bedrøfssuelse:
Saa at wi vel mue sige met den
bedrøfssuede Job/ Vor Harpe er Iob. 30.
bleffuen it Klagemaal/ oc vor Pis-
be en graad: Oc met det bedrøf-
uede Guds Folck i Galdeæa / be-
klage oss at wi sidde bedrøfssuede/ Psalm.
lige som de der sad høff Babis 137.
lons Vand grædende / der de
tenckte paa Zion.

De sandelige / Sorgen er
diss storrre / naar wi rettelige oss
uerueye Aarsagerne / aff huilke
Gud opueckis / oss saa høylige at
straffe / Som ere vore mangfol-
dige Synder / oc store Tryghed /
til at forachte hans Ord / huilket
oss atuarer om saadan offuerhen-
gende Guds Vrede / oc wi dog icke
ansee oc acte dette / før end wi det
vdi Henderne haffue. Huor oss

Bij uer

- Prouer. uer Salomon flager/ at der skeer
28. mange Herre stiftte for Land,
sens Synders skyld. Disligest
Esiae. Esaias Prophete / der hand i
3. blant anden Guds Velsignelsis
vudrykelse / truer oss / at HER
ren skal borttage Stridimend /
Dommere / Eloie / Raadet oc de
Bise i den Verdslige stat / saa vel
som Propheter oc Spaamend /
De Aarsagen setter hand sirax
hoss / Fordi Jerusalem falder der
hen / oc Juda ligger der / effterdi
deris Tunge oc. Gierninger ere
imod HERREN/oc de ere genstridi
ge/imod hans Majestatis øyen:
Derfaare er det icke vnder / at
sangen omuendis til Hylen / oc
grædende Klagemaal / som Pro
pheten spaær om. Her foruden
forsaarsager Gud oesaa / Mens
niskens

Amos.

8.

niskens store Utaknemelighed /
som icke kende saadanne Guds
Belgierninger / at hand som en
Naadig Gud oc Fader / giffuer
Konger oc Førster / languarige
oc fredsommelige Regimente /
vnder hues bessermelse / Menne-
stene sidde trygge / for den Christi-
ne Kirckis Fiender / oc vdi god
Fred oc Rolighed opførsres ved
C.H.Risti Bryst / som er hans
ord oc høyuerdige Sacramenter:
Hvilcken Belgierung wi jo maa
bekende / oss her til aff Gud i Him-
merige vederfaret at vere: Men
wi haffue icke giffuet act der paa /
oc en heller veret Gud tacnem-
melige derfaare: Saa findis der
oc hoss Mennekene i Verden / saa
vel hoss oss som hoss andre / ladhed
oc forsommelighed vdi Bønen til

Bij Gud /

Gud / vdi huilcken de skusde for-
mane vor HÆRre Hiertelige /
at hand naadelige vilde affuen-
de saadanne velfortiente Land-
straffe / met huilcke hand truer oss
for Syndens skyld. Saadant
altsammen/mine elstelige/ kunde
wi icke sige offtri for / oc der vdi
wskyldige at vere : Men skulde
megit heller aff Hiertet gierne be-
kende / at wi vel haffue fortient
aff Gud / at hand nu icke lenger
vilde spare oss / vor salige aller-
naadigste Herre oc Konning / oc
at wi for vore Synders skyld / oc
vor store Vtacknemelighed imod
Gud / icke vaare verdige til/hair
nem lenger at beholde.

Dersaare føre wi oss nu bils-
lige i vore sørgetæder / estter vor
salige Kongis oc Herris dødeli-
ge

ge Aftgang/ icke at begræde han-
nem som er wbegrædelig / estter-
di / hand Christelige er henstild
fra denne Verden / vdi en sand
Christen Tro/ oc it stadtigt Haab
til G V D / huses Siel nu er
samlet til alle Salige Guds
Børns Siele/ oc alle hellige En-
gle : Men at wi græde offuer oss
selff / oc offuer vore Synder / oc
sige met Propheten Jeremia. Vor Thren.

Hiertens Glæde haffuer en en-
de / vor Danz er omuent til
en Grædeuise / Vor Hoffue-
dis Krune er affalden. Øwee
(siger Propheten) at wi haffue
saa syndet / derfor er oesaa vort
Hierte bedrøffuet / oc vore Øyen
ere bleffne mørcke. Maar wi oc
aluorlige betencke den vunderdani-
ge Metlidighed / huilcken wi vor

5.

8

V illij høye

høye Offrighed/som de rette Lem-
mer imod Hoffuedet / skyldige oc
plictige ere/da gaar oss vor aller-
naadigste Dronnings Sophie
Hiertens Bedrøffelse saa megit
mere til Hierte / for hendis Naar-
dis metfødde Hildheds skyld/ vdi
huilcken hendis Majestat sig als-
tid her til / imod disse Rigers oc
Lands indfødde Undersaatte /
Christelige beuist haffuer : Disli-
gest oc vor naadige Herre Prin-
cis oc vdualde Konings Be-
drøffelse/som i sin Ungdom/saa
vel som de andre/vort vnge Her-
klaaf / Herrer oc Frøyker / maa
sagne deris Konning Herre Fa-
der hues Christelige Forset did-
aluorlige hensaa / at hand den-
nem alle/til Guds Fryct/ oc Før-
stelige Øyder vilde optuete lade /
som

som
mer i
det o
Hjelpe
fiere
paam
Sorij
allme
sin H
beuar
hed fa
vor p
ualm
ren g
Raff
oc de
priser
uelse
gud
set be
Jarl

som hand oc allerede giort haff-
uer i sin tid flitelige: Her foruden
det gantske Kongelige Slectis oc
Husis/ vort elstelige Raads oc
kiere Østrigheds Bedrøfhuelse /
paaminder oss oc/ om en metlidig
Sorig at bære / Huilcke alle den
allmeetigste Gud naadelige ved
sin Hellig Aland trostie / styrke /
beuare / oc en sand Taalmodig-
hed forlæne / for Jesu Christi
vor HEKris skyld/ at de met den
taalmodige Job motte sige/ HERren Job. 1. 2.
ren gaff/ HERren tog/ HERrens
Naffen vere benedidet : Huilcken
oc den Hellig Aland i Scripten
priser/ at hand i all sin Bedrøf-
huelse icke syndede / eller gjorde no-
get daarlige. Ville wi oc ved Liu-
set besee/ den gantske Menigheds
Aarsage/ til at beklage sig offuer

Bv

deris

deris affaldne salige Konning oc
Herre / da vil der mere indfalde
at betenke / end kaartelige vdsi-
ges kand: Synderlige dersom wi-
ret vilde betenke / huad for Bel-
gierninger Gud haffuer beuist
disse Riger oc Land ved hannem
som sit Redstaff / ved huilcket /
hand oss sin Faderlige godhed vil-
de bethue: Baade at den Euige
Gud / huileken allene bør øeren /
haffde gissuit hannem it Christes-
ligt Hierte oc Sind / imod sin
Christne Kircke / hende at for-
fremme vdi Guds Ordins Kund-
staff / oc met it ret Kongeligt mod /
at imodstaal all falst Lærdom / oc
at hantheffue det rene liffsalige
Euangelium. Dernest ocsaa at
hans naade aff Gud vaar begaff-
uet met mildhed mod Christi Kir-
ckes

kes Lemmer/ baade dennem som
vdi Kircker oc Scholer lære skulle
oc mod fattige vedtørendis Men-
niske vdi Hospitaler / oc andre
Hussarne : Herforuden/ at hans
Majestat vaar Retferdighed til-
neyet / at fremme Retferdige sa-
ger / oc imodstaar huad wretfer-
diget skin haffde : Desligest oc at be-
uare Fred oc Rolighed / huilket
jo er en aff de største timelige lyk-
saligheder/ som Meniskene i Ver-
den vederfaris kand : De meget
mere/ som vdi vor salige naadige
Herre oc Konning priseligt haff-
uer verit / vaare her vel at beten-
cke : Men essterdi saadant vdi den
salige Herris begravfuellese hand-
les skal/ da maa dette her ved paa
denne tid bestaa/ Thi det er icke
mit Forset at angissue / huad
Aarsa

Narsage wi haffue til at sørge
alle oc menige / naar wi ansee /
huad for Belgierninger Gud i
Himmerige haffuer oss i denne
vor salige Herre / oc formedes
hannem beuist. Hues wi oss der-
for icke saadan Bedrofhuelse lade
gaa til Hierte / Da maa wi vel
regnis iblant de stenhiertede oc
Wfornumstige / Offuer huilke
Propheten klager oc siger / Den

Esa. 56. Retuise omkommer oc der er in-
gen som legger det paa Hierte /
De hellige Folck blifue borttag-
ne / oc ingen gifuer act der paa.

Men dog skal denne vor høye
Offrigheds/saa vel som den gan-
ske Menigheds Sorig / icke vere

i. Tiff. som Hedningenis / huilke der in-
tet Haab haffue : Men wi skulle
trøste oss igen/oc dette betencke/ at
den

den a
den b
saa b
til sit:
Komm
verlig
gen id
tis /
Hand
u Gh
or ven
dergs
Ro fe
end s
Rijs
geue
modig
Gude
i So
dec
atde

den allmættigste Guds Vilie er
den beste / huilcken det haffuer
saa behaget / at henkalde fra oss/
til sit Rige / vor salige Herre oc
Konning. Saadant skulle wi al-
vorlige betencke / at wi aff Sor-
gen icke aldelis skulle vndertry-
ckis / Men at den met Trosten
blandis land : Thi oss bør at bæ-
re Christi Aag paa vore Halse / Math.
oc vere hans Faderlige Vilie vn-
dergiffne / saa skulle wi oc finde
Ro for vore Siele : Om hand
end skønt giorde alle Treene til
Rijs offuer oss / da skulle wi allis
geuel icke misfroste / men vere fri-
modige / oc satte denne Trost / at
Guds Børns Hierter end oc mit
i Sorigen ere icke foruden Glæ-
de oc Husualelse/Effterdi de vise/
at denne tids Pinactighed/ er icke Rom. S.
verd

Ezech.

21.

8

verd at ligne ved den Herlighed/
som skal aabenbaris i dennem:
Thi huo vil stille oss fra Guds
Kierlighed (siger Paulus) Drøf-
uelse eller Angist? Ney (siger
hand) i alt dette vinde wi langt
offuer / for haus skyld som oss el-
ste / Thi teg er viß der paa / at
huercken Døden eller Livuet /
huercken Engel eller Førsiedom-
me / icke heller Mact / huercken
det næruerendis eller tilkommen-
dis / huercken højt eller dybt / oc
en noget andet Creatur / skal stille
oss fra Guds Kierlighed / som er
i Jesu Christo vor HErr.

Saa tiener dersaar Guds
Børns Kaarss dennem der til /
Rom. 5. siger Paulus en anden steds / at de
end mit i Bedrøfhuelse / rose dem
der aff/ Effterdi de vide/ at drøf-
uelse

uelse giør Taalmodighed / De
Taalmodighed giør Forfarens-
hed / oc Forfarenhed giør Haab-
bet / oc Haabet lader icke beskem-
me. Saa haffue wi oc dette haab
i vor Bedroffuelse / at om end
skont/den Almectigste Gud/haff-
uer ved den timelige Øpd nedlagt
det Legeme / vdi huilcket den Hel-
lig Aaland haffde sin Boltig / oc vd-
rettede meget priseligt/ Saa leff-
uer dog den Hellig Aaland end nu
som en wdødelig Gud / huilcken
Gud Fader i Himmerige vil oc
naadelige meddele vor Naadige
Herre Printz oc vdualde Kon-
ning / Til at vdrette ved hans
Naade i fremitiden saadanne vel-
gierninger / som hand ved hans
Naades / høyloftlig oc Christelig
Thukommelse / Konning Herre
Fader

Fader / disse Riger oc Land her
til beuist haffuer.

De effterdi mine Elskelige /
den Time er nu for haande/ paa
huilcken wi skulle indgaa denne vor
mødsoñelige oc bedrøfuede rey-
se / at føre oc følge vor allernaas-
digste/ nu salige/ Herris oc Kon-
nings Liig/ til den sied/ paa huil-
cken det hederlige i fremtiden til
iordan bestickis skal: Da ville wi
nu tilforn aff Guds salige Ord /
lade oss trøste / at wi paa denne
sorigfulde reyse kunde haffue no-
get trøsteligt at betencke: Gud
styrcke det i alles vore Hier-
ter/ hues oss i dag aff Guds
Ord blifuer faaregiff-
uet/ Amen.

**

Den